

**ДО
КОМИСИЯТА ПО ЗАЩИТА ОТ
ДИСКРИМИНАЦИЯ**

ЖАЛБА

От
ЕГН:

Със съдебен адрес за призоваване:

Гр.,
ул. „.....” №
тел.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Подавам настоящата жалба срещу Заповед № от дата с която директорът на училище в град е въвел дискриминационни мерки спрямо детето ми с ЕГН учещо в това училище, чрез въвеждането на изискванията за носене на маски /правене на тестове / ваксинации / дистанционно обучение / недопускане в училище.

Считаме, че издадената заповед е противоконституционна и дискриминационна, като аргументите ни за това са:

- 1) Обжалваната заповед представлява изключително груба форма на дискриминация на ученици, учители и родители по смисъла на чл. 4 ал 1 и ал. 2 от Закон за защита от дискриминация /ЗЗДискр./. Това разпореждане противоречи на първо място на Конституцията на Република България/КРБ/ в чл. 29 ал.1 и ал.2, доколкото е посегателство върху личния живот на учители, ученици и родители като ги подлага на жестоко, безчовечно и унижаващо отношение, от една страна, а от друга им вменява задължението да се подлагат на медицински експерименти против волята си. Нарушени са и чл. 30 ал. 1 и чл. 32 ал.1 поради посегателство върху личната свобода, личния живот и неприкосновеност, както и чл. 4 ал 2, който гарантира живота, достойнството и правата на личността и създава условия за свободно развитие на човека.
- 2) Заповедта противоречи и на чл. 38 от Конституцията на Република България, тъй като представлява ограничение на правата поради убеждения, и чл. 37 ал.1 от КРБ гарантиращ свободата на съвестта и свободата на мисълта.
- 3) Такова третиране на децата грубо нарушава и чл. 47 ал.1 от КРБ, доколкото отглеждането и възпитанието на децата до пълнолетието им е право и задължение на техните родители и се подпомага от държавата.

4) Отделно, въведените ограничения, включително изискването да се плащат тестове от учениците, противоречи на конституционните текстове в чл. 53 ал. 1, ал.2 и ал.3 от КРБ, съгласно които всеки има право на образование, училищното обучение до 16-годишна възраст е задължително и основното и средното образование в държавните и общинските училища е безплатно.

5) Нарушен е и чл. 14 от КРБ, съгласно който семейството, майчинството и децата са под закрила на държавата и обществото.

6) В съвкупност, въведените ограничения в правата на ученици, учители и родители представляват **груба форма на дискриминация, сегрегация и апартейд** в нарушение на чл. 6, ал. 1 и ал.2 от КРБ, съгласно които всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права и всички граждани са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, включително на основата на религия, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.

7) Актът на директорът, отнема права и въвежда задължения за ученици, учители и родители в противоречие и с чл. 4 ал. 1 от КРБ, съгласно който Република България е правова държава и се управлява според КРБ и законите на страната, а чл. 5 ал. 2 от КРБ постановява, че разпоредбите на КРБ имат непосредствено действие.

8) Обжалваната Заповед на директорът е дискриминационна и в нарушение не само на цитираните в жалбата конституционни основания, но също и на чл. 4 ал. 2 от Закон за народната просвета /ЗНП/, недопускащ ограничения и привилегии на каквито и да било основания, както и в грубо противоречие с чл. 132 т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от Правилника за прилагане на ЗНП/ППЗНП/, гарантиращ на децата равни възможности за физическо, духовно и социално развитие, техните права, свобода и сигурност, зачитане на достойнството им, уважение и любов към тях, и възпитанието им в дух на разбирателство, мир и толерантност.

9) С недопускането на детето ми на училище са нарушени и правата му по чл. 134, т. 4, т. 5, т. 6 и т. 7 от ППЗНП, гарантиращи му да получава защита при нахърняване на правата и достойнството му; да се ползва от равния достъп до образование, да ползва безплатно училищната материално-техническа база, както и да участва в извънкласните и извънучилищни дейности.

10) Обжалваната заповед влиза и в грубо противоречие с Етичния Кодекс на Работещите с Деца, утвърден от Националния съвет за закрила на детето, като задължителен и за системата на образованието и по-точно с чл. 5 и чл. 6 гарантиращи ненарушаването на детското достойнство, чрез недопустими методи на възпитание, физическо, психическо или друго насилие или форми на въздействие. Отделно са нарушени и чл. 19 и чл. 20 изрично забраняващи практики, които не зачитат достойнството на детето или са опасни и вредни за физическото и емоционално му здраве и развитие, както и практики, които дискриминират по някакъв начин децата на основата на базата на статуса, поведението или убежденията на родителите.

11) Процесният акт е и в нарушение на чл. 2 и чл. 5 от Всеобщата Декларация за Правата на Човека на ООН и на чл. 14 от Конвенцията за Защита Правата на Човека и Основните Свободи, изрично забраняващи дискриминацията по какъвто и да е признак и в каквато и да е форма, както и жестокото, нечовешко и унижително третиране.

12) Актът на директорът погазва и основните принципи на Конвенцията за защита на правата на човека и на човешкото достойнство във връзка с прилагането на

постиженията на Биологията и Медицината: Конвенция за правата на човека и биомедицината, 1996 г. и по-точно на нейните чл. чл. 1, 2, 5 и чл. 16, ал. 5.

13) Република България не е изисквала по реда на чл. 15 от Комисия за защита на правата на човека и основните свободи/КЗПЧООС/ временна дерогация на основните човешки права и свободи гарантирани от международните конвенции и договори от Съвета на Европа, във връзка с обявената пандемия, което означава че съгласно чл. 5, ал. 4 от КРБ/ са действащи и досега, както и в момента на извършване на акта на директорката и са част от вътрешното право на страната, като имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат. Следователно няма и не може да има никакви изключения от правилата и нормите на международното и вътрешното право, гарантиращи основните човешки права и граждански свободи.

14) Директорът е пряко отговорен за въведените дискриминационни условия в повереното ѝ училище, доколкото съгласно чл. 147 ал. 1, т. 1 от ППЗНП тя организира, контролира и отговаря за цялостната дейност на училището, което съгласно чл. 10, ал. 5 от ЗНП е юридическо лице. По силата на служебното си положение, тя е длъжна да спазва преди всичко КРБ и законите, както прогласява чл. 58 ал. 1 от КРБ, заедно с изискването да се зачитат правата и законните интереси на другите. Видно е, че с въведените дискриминационни мерки спрямо децата и родителите с нейната заповед е нарушена и самата КРБ, както и международните конвенции за правата на човека.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание гореизложеното, Моля да постановите решение, с което:

- 1) Да отмените горецитираната заповед като противоконституционна и дискриминационна;
- 2) Да наложите на директорът на съответното наказание съгласно ЗЗДискр.;
- 3) Да дадете задължителни предписания на директорът на с оглед спазването на ЗЗДискр. и Конституцията на Република България, уреждащи равенство в третирането;

Гр.

С УВАЖЕНИЕ:

/...../